

РЕШЕНИЕ
№ 695
град Перник, 22 октомври 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 707 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 348 от НПК и чл. 208 и следващите от АПК.

С решение № 1112/16.XII.2012г., постановено по нах дело № 1530 по описа за 2012г., Районен съд - Перник е отменил наказателно постановление № 505 от 17.VII.2012г. на началника на Митница Столична, с което на ЕТ "Л. – Л. И." гр. Перник, представлявано от търговеца Л.И.П. в частта, с която са наложени: административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 126 от ЗАДС; административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС. В частта, в която се отнемат 91,5 литра неустановен високо градусов алкохол и 22 бр. кутии цигари без бандерол на МФ, наказателното постановление е потвърдено.

Срещу решението на Районен съд - Перник е подадена касационна жалба от Митница Столична, като АНО чрез упълномощен юрисконсулт Б. С., който навежда доводи за неправилност на съдебното решение поради материална незаконосъобразност на същото, твърди, че не са допуснати съществени процесуално нарушения от страна на служителите на АНО при съставяне на АУАН. В жалбата се преразказва решението на РС, като от определени пасажии се правят доводи, че районен съд е постановил незаконосъобразен съдебен акт. Касаторът, чрез пълномощника счита, че процедурата по съставяне на АУАН не е нарушена. В заключение се иска съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и да се произнесе по същество, като потвърди НП.

Ответника по жалбата, чрез процесуален представител изразява становище да се остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник дава заключение, че с оглед на събраните по делото доказателства решението на районен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В оспореното решение ПРС е приел, че в хода на проведеното административно наказателно производство е допуснато нарушение на процесуалните правила, тъй като акта за нарушение е съставен в отсъствие на жалбоподателя, без да са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Съдът е приел, че по делото не са събрани данни, от които да се установи дали ответникът по касационната жалба да е търсен на адреса на управление и да не е намерен, или след покана да не се е явил за съставяне на акта. Това нарушение ПРС приел като изначално опорочаващо цялата административно наказателна процедура, довело до накърняване на правото на защита на наказаното лице. На това основание отменил атакуваното НП.

Касационната инстанция намира така постановеното решение на ПРС за правилно и обосновано на събраните по делото доказателства. Действително при съставяне на АУАН е допуснато съществено нарушение на процедурата, а именно - актът не е съставен в присъствието на нарушителя, нито има данни последният да е поканен по надлежния ред за това. Напротив, актът е съставен на 10 февруари 2012 год., като няма данни по делото при съставяне на акта за нарушение да е присъствал ответника, в качеството на нарушител.

Според актосъставителя и АНО, процедурата по връчване на покана до нарушителя за явяване пред съответното длъжностно лице е надлежно връчена. Нарушителят не се е явил в определения за това седмодневен срок, считано от датата на получаване на поканата и това е дало законово основание на актосъставителя на 10 февруари 2012г. да състави АУАН. В процесния АУАН, е посочено, че е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Не е посочено по кое предложение на тази разпоредба се съставя акта, тъй като хипотезите на двете предложения не са сходни. Актосъставителят е приел, че нарушителя след покана не се явил за съставяне на акта.

Видно е от самия АУАН е, че е връчен на 29 март 2012 год., т. е. почти месец и половина след датата на съставянето му на ответника, който се е подписал, касаторът прави извод, оформен като оплакване в касационната жалба, че РС не е съобразил участието на ответника по касационната жалба в производството по връчване и предявяване на АУАН, а отсъствието му при съставянето на акта не било от значение, защото имало покана в тази връзка. Районен съд е направил единствено правилния извод, че процедурата по чл. 40, ал. 2, пр. 2-ро от ЗАНН от страна на АНО е нарушена, до степен незаконосъобразно съставен АУАН. Изходящата кореспонденция по изпращане на поканата, според касатора е от 02 февруари 2012г.. Поканата не определя час и дата на явяване пред длъжностно лице за съставяне на АУАН. В поканата е посочен адрес в гр. Перник за явяване. Приложения АУАН не съдържа място на съставянето му, но не се изключва възможността да е бил съставен на друго място, различно от МБ Перник. От приложената разписка за обратно известяване, безспорно е установено, че ответника е получил поканата на 21 февруари 2012г. – единадесет дни след съставяне на АУАН. Няма данни, че в указания седмодневен срок ответника не е реагирал на поканата. От това следва, че не е доказано, че в указания срок, ответника не се е явил за съставяне на АУАН на адреса в Перник. Дори да се е явил или явявал в този срок, тогава е имало съставен АУАН, за който, според актосъставител, нарушителя бил поканен. Районен съд е отчел липсата на житейска и логична връзка в това да се покани лице за съставяне на АУАН на неопределен ден и час, а самия АУАН да е съставен в предходен момент.

С тези действия са нарушени както императивната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, която изисква актът да бъде съставен в присъствието на нарушителя, освен по предвидените законови изключения, които в конкретния случай не са налице, така и правото на защита на лицето, какъвто е смисълът на разпоредбата. Законодателят е

предвидил хипотезите, при които съставянето на акта в отсъствие на нарушителя е допустимо и законосъобразно - по аргумент от чл. 40, ал. 2 - когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта. Текстът на разпоредбата означава, че актосъставителят, след като извърши констатация и събере данни, които да навеждат на извода за извършеното административно нарушение, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта, което от своя страна означава, че в поканата следва да се съдържа *недвусмислено изявление на органа към лицето, че същото се поканва на определена дата и час, именно за да му бъде съставен акт за нарушение*, а не по друг повод (например представяне на документи). Само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Дори и да се приеме, че АУАН е съставен въз основа на официален документ, то това не изключва присъствието на нарушителя при съставяне на акта (чл. 40, ал. 1 ЗАНН). Никъде законодателят не сочи и не дава възможност на актосъставителя да състави акт за установяване на административно нарушение при известен извършител, без да го е поканил.

В чл. 40 от ЗАНН подробно е описана последователността и предпоставките, които актосъставителят е длъжен да съблюдава и изключенията от тях. Такава покана за съставяне на акт за нарушение не се съдържа в кориците на делото, нито се твърди да е била изпращана. Изпратената покана няма отношение към съставения АУАН защото е получена след съставянето му, а за да е законосъобразен АУАН, надлежно получената/връчена покана трябва да предхожда съставянето му. Другата хипотеза визира случаите, когато лицето е известно, но не е могло да бъде намерено от контролните органи, което обикновено се удостоверява с протоколи или други писмени документи за извършена проверка, каквито по делото не са приложени. Съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя на дата, за която последния не е известен е опорочило процедурата по установяване на санкционираното нарушение, което влече порочност на НП, която е била констатирана от съда чрез отмяна на оспореното постановление.

Нарушението на чл. 40, ал. 1; чл. 40, ал. 2, пр. 2-ро от ЗАНН е абсолютно и самостоятелно отменително основание. Като е констатирал допуснатото нарушение, ПРС е приложил правилно закона.

Обстоятелството, че в постановеното решение е развито становище от страна на съда за приложимост на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, не се отразява на правилността на изводите му досежно незаконосъобразността на НП, независимо, че не се споделя от касационен състав. Изцяло опорочената процедура по съставянето на АУАН е самостоятелно правно основание, което е наложило отмяната на НП.

Ето защо оспореното решение като правилно, валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1112 от 16.XII.2012 г., постановено по НАХД № 1530 по описа за 2012г. на Районен съд - Перник.

Решението не подлежи на оспорване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/